

פא:

הגשרפין פרק תשיעי סנהדרין

מסורת הש"ס

עין משפט
גו כצוה

גג א ב ג מ יי"ח
מלכות סנהדרין הל'
ד קמט שני קה:
גד ד מ"י שם הלכה ה':
גה ה מ"י שם הלכה ז':
גו ו ז ח ט יי"ח סיד מהל'
יחא הלכה ט קמט לחין
קמט:
גז י מ"י שם הלכה ט'
מלכות סנהדרין הל'
ד קמט שם וסר קה:
גח כ מ"י סיד מהל'
סנהדרין הל' קמט
קמט קה:
גכ ל מ"י שם וסר קה:
הלכה ד קמט שם ולחין קה
טושי"ע הל' שם טו
קמט ג וטושי"ע חיות סידן
הכא ספד ד ככ"ג:
מ מ"י שם הלכה ט'
סנהדרין הל' יי"ח יי"ד
מלכות נחל מקדש הל' ג
קמט קה:
מא ג מ"י שם הלכה ט'
נחל מקדש הל' ג
קמט לחין טו:
מב מ"י שם הלכה ט'
סנהדרין הל' קמט
קמט קה:

אמר ליה ארא ברי כתיב קמטל קמטל ליה:
מתני' א"מ שלקה ושנה ב"ד מוכניסין
אורו לכיפה ומאכילין אותו שעורין עד
שכריסו מתבקעת: גמ' משום דלקה ושנה
ב"ד כונסין אותו לכיפה אמר ר' ירמיה אמר
רבי שמעון בן לקיש: הכא במלקות של
כריתות עסקין דגברא בר קמלא הוא וקרובי
הוא דלא מיקרב קמטליה וכיון דקא מותר
לה נפשיה מקריבין ליה לקמטליה עילויה
א"ל רבי יעקב לר' ירמיה בר תחליפא תא אסברא לך
במלקות של כרת אחת אבל של שמים ושל
כריתות אסוריה הוא דקא טעים ולא מותר
כולי האי: מי שלקה ושנה: שנה א"ע דלא
שילש לימני מתני' דלא כרשב"ג
דאי רשב"ג הא קמ"ל אמר עד תלת זימני לא
הויא חזקה אמר רבנא אפילו תימא
רשב"ג קסבר עבירות מחזיקות מיתבי ע"כ
עבירה שיש בה מלקות פעם ראשונה
ושניה מלקין אותו ברביעית כונסין אותו
לכיפה אבא שאול אומר אף בשלישית מלקין
אותו ברביעית כונסין אותו לכיפה מאי לאו
דכולי עלמא מלקות מחזיקות ובפלוגתא דרבי
ורשב"ג קמפלגי לא דכולי עלמא אית להו
דרשב"ג והכא בהא קא מיפלגי דמר סבר
עבירות מחזיקות ומר סבר מלקות מחזיקות
והרתניא ב"התרו בו ושחק התרו בו והרביח
ראשו פנים ראשונה ושניה מתרין בו
שלישית כונסין אותו לכיפה אבא שאול
אומר אף בשלישית מתרין בו ברביעית
כונסין אותו לכיפה והתם מלקות ליכא
במאי קמפלגי אמר רבנא ככיפה צריכה
התראה לקיש יחמורת כיפה אמר רב יהודה
מלא קומתו והיכא רמיא אמר ריש לקיש
יחמורת רשע רעה ואמר ריש לקיש מאי
דכתיב כי [גם] לא ידע האדם את עתו כדגים
שנאחזים במצודה רעה מאי מצודה רעה
אמר ר"ל חכה: מתני' ההורג נפש שלא
בעדים מוכניסין אותו לכיפה ומאכילין
אותו לחם צד ומים לחץ: גמ' מנא ידעין
אמר רב: בעדות מיוחדת ושמואל אמר
ביתרין: רב כהרמא ורב חסדא אמר אבימי
כעדות דאיתכחוש בבדיקות ולא איתכחוש
בחקירות כדתנן מעשה וברך בן זכאי
בעוקצי תאנים: ומאכילין אותו לחם צד
ומים לחץ: מאי שנא הכא דקתני נותנין לו
לחם צד ומים לחץ ומאי שנא התם דקתני
מאכילין אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת
אמר רב ששת אידי ואידי נותנין לו לחם צד
ומים לחץ עד שיוקטן מעיינו והדר מאכילין
אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת: מתני'
הגונב את הקסו והמקלל בקוסם והובעל
ארמית קנאין פוגעין בו: כהן ששמש
בטומאה איה אחיו הכהנים מבאיין אותו
לב"ד אלא פרחי מוציאין אותו לחץ לעזרה
ומפציעין את מוחו בגזיין זר ששמש במקדש
רבי עקיבא אומר בחנק וחכ"א יבדי שמים:
גמ' מאי קסוה אמר רב יהודה כלי שרת וכן
הוא אומר יא את קשות הנסך והיכא רמיא
ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו:
המקלל בקוסם: תני יוסף יכה קוסם את
קוסמו רבנן ואיתמא רבה בר מרי אמרי
יכהו קוסם לו ולקונו ולמקונו: והובעל
ארמית: בעא מיניה רב כהנא מרב לא

אמר ליה ארא ברי כתיב קמטל קמטל ליה:
מתני' א"מ שלקה ושנה ב"ד מוכניסין
אורו לכיפה ומאכילין אותו שעורין עד
שכריסו מתבקעת: גמ' משום דלקה ושנה
ב"ד כונסין אותו לכיפה אמר ר' ירמיה אמר
רבי שמעון בן לקיש: הכא במלקות של
כריתות עסקין דגברא בר קמלא הוא וקרובי
הוא דלא מיקרב קמטליה וכיון דקא מותר
לה נפשיה מקריבין ליה לקמטליה עילויה
א"ל רבי יעקב לר' ירמיה בר תחליפא תא אסברא לך
במלקות של כרת אחת אבל של שמים ושל
כריתות אסוריה הוא דקא טעים ולא מותר
כולי האי: מי שלקה ושנה: שנה א"ע דלא
שילש לימני מתני' דלא כרשב"ג
דאי רשב"ג הא קמ"ל אמר עד תלת זימני לא
הויא חזקה אמר רבנא אפילו תימא
רשב"ג קסבר עבירות מחזיקות מיתבי ע"כ
עבירה שיש בה מלקות פעם ראשונה
ושניה מלקין אותו ברביעית כונסין אותו
לכיפה אבא שאול אומר אף בשלישית מלקין
אותו ברביעית כונסין אותו לכיפה מאי לאו
דכולי עלמא מלקות מחזיקות ובפלוגתא דרבי
ורשב"ג קמפלגי לא דכולי עלמא אית להו
דרשב"ג והכא בהא קא מיפלגי דמר סבר
עבירות מחזיקות ומר סבר מלקות מחזיקות
והרתניא ב"התרו בו ושחק התרו בו והרביח
ראשו פנים ראשונה ושניה מתרין בו
שלישית כונסין אותו לכיפה אבא שאול
אומר אף בשלישית מתרין בו ברביעית
כונסין אותו לכיפה והתם מלקות ליכא
במאי קמפלגי אמר רבנא ככיפה צריכה
התראה לקיש יחמורת כיפה אמר רב יהודה
מלא קומתו והיכא רמיא אמר ריש לקיש
יחמורת רשע רעה ואמר ריש לקיש מאי
דכתיב כי [גם] לא ידע האדם את עתו כדגים
שנאחזים במצודה רעה מאי מצודה רעה
אמר ר"ל חכה: מתני' ההורג נפש שלא
בעדים מוכניסין אותו לכיפה ומאכילין
אותו לחם צד ומים לחץ: גמ' מנא ידעין
אמר רב: בעדות מיוחדת ושמואל אמר
ביתרין: רב כהרמא ורב חסדא אמר אבימי
כעדות דאיתכחוש בבדיקות ולא איתכחוש
בחקירות כדתנן מעשה וברך בן זכאי
בעוקצי תאנים: ומאכילין אותו לחם צד
ומים לחץ: מאי שנא הכא דקתני נותנין לו
לחם צד ומים לחץ ומאי שנא התם דקתני
מאכילין אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת
אמר רב ששת אידי ואידי נותנין לו לחם צד
ומים לחץ עד שיוקטן מעיינו והדר מאכילין
אותו שעורין עד שכריסו מתבקעת: מתני'
הגונב את הקסו והמקלל בקוסם והובעל
ארמית קנאין פוגעין בו: כהן ששמש
בטומאה איה אחיו הכהנים מבאיין אותו
לב"ד אלא פרחי מוציאין אותו לחץ לעזרה
ומפציעין את מוחו בגזיין זר ששמש במקדש
רבי עקיבא אומר בחנק וחכ"א יבדי שמים:
גמ' מאי קסוה אמר רב יהודה כלי שרת וכן
הוא אומר יא את קשות הנסך והיכא רמיא
ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו:
המקלל בקוסם: תני יוסף יכה קוסם את
קוסמו רבנן ואיתמא רבה בר מרי אמרי
יכהו קוסם לו ולקונו ולמקונו: והובעל
ארמית: בעא מיניה רב כהנא מרב לא

וקמפלגי כפיפה אי לריה התראה מ"ק סבר
כיון שהחוק רשע על שלש המראות של
השמים ושל המלכות והחוק רשע על
שכנס לכיפה: מלא קומתו. גובה: ויכא
רמיא. ודאי הלכה למשה מסיני היא הך
עונש דכיפה ומייהו היכא רמיא חזקה
מתקנת: מוספס רשע רשע. מי שהחוק
רשע רשע מיתתו רשעו. אלמא מחוק רשע
בר מיתה הוא: במזדה רשע. אידך דאירי
הכא ריש לקיש כהאי קרא מיימין לאורך
דרשא דר"ל: מאי מזדה רשע חכה. אמר
נלע"ו שהוא רע וחלש וקטן ואוחז בו
דגים גדולים פמאוס ואינו רואה דומה
לנאחז כשחמת ע"י מארז ותחבולות: מתני'
שלא בעדים. שלא יתן לב"ד להרגו: לוס
לר. לקמן בעי מאי שנא מכיפה ומאכילין
גמ' מנא ידעין. הואיל וליכא עדות: דגים
ששמש במקדש. רבי עקיבא אומר בחנק
וחכ"א יבדי שמים: גמ' מאי קסוה אמר רב
יהודה כלי שרת וכן הוא אומר יא את
קשות הנסך והיכא רמיא ולא יבאו לראות
כבלע את הקדש ומתו: והמקלל בקוסם:
תני יוסף יכה קוסם את קוסמו רבנן
ואיתמא רבה בר מרי אמרי יכהו קוסם
לו ולקונו ולמקונו: והובעל ארמית:
בעא מיניה רב כהנא מרב לא

תורה אור השלם
1. תמונת צדק רשע רעה
ושלמי צדק אשמה:
התלה לר כב
2. כי גם לא ידע האדם את עתו
בדברים שנאחזים במצודה רעה
וכפציעים יאחזות כפח כהם ויקטשים
בני האדם לעת רעה כשחפול עליהם
פחאם קהלה ט ב
3. ויהן לבם אדרי לחם צד ומים
לחץ ולא יבא עז מורד ויהו עיניך
ראות את מורדך:
ישעיהו ל ב
4. וכל שלחן הפנים יסרושו
בד תבלת ותבו עילוי את הקצרת
ואת הכפת ואת התעורר ואת קשות
תפסו ולתם התקויו עילוי יתה:
במדבר ד ו
5. ולא יבאו לראות כבלע את
הקדש ומתו: במדבר ד ב

לעני רש"י
אמר ר' יוחנן: הכא לומר דיוקן
קדש שבקעה תחתיו: אשליש
אישליש: אישליש יי"ש.

מוסף רש"י
מכניסין אותו לבימה. אם חזר
ותפס כפלישת דמחוקק ליה
כרשיפא מפרי יומני שלקה יבמות
סו: בעדות מיוחדת. אמר רואה
אוחז ממלון זה ואמר רואה ממלון זה
ואיך רואה זה ואיך רואה זה
ואיך רואה זה: במדבר טו: בעוקצי
תאנים. שתי משי"ס עלי שערנו
התם חלטה וברך נזכר וכלי פלטה
ו עיקולה נצין או דקין. עוקן
ונג הפרי מקום מיטונו
לחין ולשיל. כפי ובע"ז
ס: קנאין. כפי אדם התקנאין
קנאין על מקום מקום קנאיות.
סוגיעין בו. כשפת פניה, לפי
שחית נחמת צד, וכמפשה
שהיה דחתי ומני (טו יד).